

[Socialministeren]

ældrenes oplysninger var der på landsplan ca. 34.000 børn i alderen 0-6 år, der havde et her og nu-pasningsbehov, og som var skrevet op på venteliste. Der er tale om børn, der ikke i forvejen havde en plads i den offentlige dagpasning. (BUPL-rapport: Hvor passes vore børn?, oktober 1989).

Socialforskningsinstituttet forsøgte desuden at lave en opgørelse af ventelisterne gennem en henvendelse til kommunerne i juni-august 1990. SFI skriver imidlertid, at det ikke er muligt at give et præcist skøn over antallet af børn med et akut pasningsbehov, som er opført på de kommunale ventelister. Det skyldes først og fremmest, at en række kommuner ikke har foretaget en opdeling mellem samtlige børn på venteliste og børn med akut pasningsbehov. Skønnet over antallet af børn i alderen 0-6 år på 47.300, som denne opgørelse kommer frem til, er således for højt. (Ole Bertelsen: Offentlig børnepasning, SFI rapport 91:4).

Disse to undersøgelser kan således ikke sammenlignes.

BUPL og Ventelisteudvalget foretog undersøgelser af ventelisterne i henholdsvis august 1987 og foråret 1991. Disse to undersøgelser kan bedre sammenlignes, da man i begge undersøgelser spurgte kommunerne og anvendte det samme ventelistebegreb. Ventelisterne omfatter i disse undersøgelser alene de børn, som har behov for pasning her og nu, og som ikke er i et andet offentligt pasningstilbud. Ventelistebegrebet omfatter med andre ord ikke børn, der ønskes passet på et senere tidspunkt (f.eks. børn, hvis forældre har barselorlov), eller børn, som ønskes passet i en anden dagtilbudsform end den nuværende. (Det er dog et problem i sammenligningen, at de to undersøgelser er foretaget på forskellige tidspunkter af året).

Resultaterne af de to undersøgelser i henholdsvis august 1987 og foråret 1991 fremgår af tabel 4. (Ikke optrykt her). De to opgørelser af ventelisterne omfatter et forskelligt antal kommuner, hvilket gør det vanskeligt at foretage en direkte sammenligning. For de 213 kommuner, som indgik i begge undersøgelser, er der imidlertid foretaget en sammenligning af ventelisterne, som viser en beskedent stigning fra 1987 til 1991 for børn i alderen 0-6 år. I begge undersøgelser skønnes det samlede antal børn på ventelister at være omkring 28.000.

Kommunernes Landsforening har som nævnt netop foretaget en spørgeskemaundersøgelse i samtlige kommuner (ekskl. Københavns og Frederiksberg Kommuner), som også omfattede omfanget af børn på venteliste i kommunerne pr. 1. januar 1991 og pr. 1. januar 1992. Ventelistebegrebet i KL's undersøgelse er det samme som i BUPL's og Ventelisteudvalgets undersøgelser.

Resultaterne af KL's undersøgelse fremgår af tabel 5. (Ikke optrykt her). Antallet af børn på venteliste er steget med knap 5.000 fra 1991 til 1992, heraf hovedparten i alderen 0-2 år.

Umiddelbart synes der således ikke at være tale om en voldsom stigning i ventelisterne til dagtilbud inden for de senere år eller efter indførelsen af den obligatoriske søskenderabat i forbindelse med børnepakken i august 1991.

Udviklingen i efterspørgslen efter dagtilbud.

For at kunne vurdere virkningen af børnepakken, herunder søskenderabatten, er det imidlertid nødvendigt ikke kun at se på udviklingen i ventelisterne, men også på udviklingen i børnetallet og i antallet af indskrevne børn i dagtilbud. På denne måde kan man belyse udviklingen i den samlede efterspørgsel efter offentlige dagtilbud.

Udviklingen i efterspørgslen efter dagtilbud 1987-1991.

I perioden fra 1987 til 1991 steg antallet af børn i alderen 0-6 år med godt 26.500, mens antallet af børn i alderen 7-14 år faldt med næsten 71.000. På grundlag af antallet af indskrevne børn og omfanget af ventelisterne i 1987 har denne udvikling i børnetallet medført et behov for yderligere godt 16.000 pladser for de 0-6-årige, mens behovet for pladser for de 7-14-årige er reduceret med godt 9.000.

I perioden fra 1987 til 1991 er antallet af indskrevne børn i alderen 0-6 år steget med godt 32.000 og med godt 15.000 i alderen 7-14 år. Samtidig er der sket en beskedent stigning i ventelisterne for de 0-6-årige og et tilsvarende beskedent fald for de 7-14-årige.

Hvis man ser bort fra den demografisk betingede ændring af efterspørgslen, er efterspørgslen efter dagtilbud således steget med omkring 18.500 for de 0-6-årige og med omkring 20.500 for de 7-14-årige. Den samlede efterspørgsel efter dagtilbud er steget med omkring 39.000 eller knap 10.000 om året.